

CHAUFFEUR IK ZIE MIJN KOFFER NIET
MEER

Memoires van een touringcarchauffeur

CHAUFFEUR IK ZIE MIJN KOFFER NIET
MEER

Memoires van een touringcarchauffeur

Monique Onderwater

Schrijver: Monique Onderwater
Coverontwerp: Monique Onderwater
© 2020 Monique Onderwater
ISBN 9789464489569

Aan alle touringcarchauffeurs
en hun familie

Voorwoord

Het is 2020. Het coronavirus heeft zijn intrede gedaan in Nederland en verspreidt zich als een razende. Iedereen moet binnen blijven en vanuit huis werken. Maar hoe doe je dat als touringcarchauffeur? Niet dus.

Als ik dan niet kan werken, bedacht ik, dan schrijf ik er maar over. En zo is dit boekje ontstaan over het leven van een touringcarchauffeur.

Monique Onderwater

HOE HET ALLEMAAL BEGON

Het begon allemaal in 2006. Ik was op vakantie met een busreis naar Italië. En toen wist ik het ineens. Ik wil touringcarchauffeur worden!

Maar hoe doe je dat?

Ik ben 1,52 meter hoog, ik was in die tijd 45 jaar en tot dan toe secretaresse geweest.

Maar van kleins af aan had ik de interesse in transport en reizen al op een onverklaarbare wijze in mijn bloed zitten. Ik ben opgegroeid op het Eiland van Dordrecht en vond het altijd een machtig gezicht om die rijnaken langs te zien varen.

Later droomde ik ervan om ooit mijn vliegbrevet te halen. Vliegen, zelf de macht over een vliegtuigje te hebben, en zo door de lucht te kunnen zweven leek me het ultieme gevoel van vrijheid. Helaas is er van het vliegbrevet, om budgettaire redenen, nooit iets gekomen.

Ook het reizen heeft me om de één of andere reden altijd in het bloed gezeten. Als kind droomde ik ervan om door de zigeuners ontvoerd te worden, of mee te reizen met een circus, dat leek me geweldig!

Op mijn 19e ben ik als au-pair naar Frankrijk vertrokken. De bedoeling was voor een jaar maar ik ben er negen jaar blijven wonen.

Terug in Nederland verdiende ik de kost als secretaresse, maar ik werd daar niet gelukkig van. Dus besloot ik, op die busreis, om touringcarchauffeur te worden.

Maar ja, ik, klein vrouwtje, hoe zou ik dat voor elkaar moeten krijgen, en welk touringcarbedrijf zou mij nu willen? En ik kon vast niet eens bij de pedalen! Dus ik zette dat idee weer uit mijn hoofd, althans dat probeerde ik.

Het lukte echter niet en steeds vaker en steeds dringender kwam de behoefte om er toch iets mee te doen. Ik ging informeren en zette het weer uit mijn hoofd. Maar het haalde me weer in en er was niets meer tegen te beginnen, ik moest en zou touringcarchauffeur worden.

Ik bestelde de cursusboeken voor het chauffeursdiploma, stampte alle informatie in mijn hoofd en deed examen voor de theorie, de administratie en de techniek.

Toen verloor ik mijn baan...

En dat was voor mij het teken dat ik een carrièreswitch moest maken, en er voor moest gaan.

Ik nam twee weken intensief rijles op de bus, deed examen en haalde mijn rijbewijs.

En door een gelukkig toeval kwam ik in de picture bij het OAD Touringcarbedrijf. En wonder boven wonder werd ik aangenomen.